

[Larsen-Ledet]

de til, om Holger Danske vågnede op og mobiliserede et større fællesskab til forsvar for og til et samarbejde for danske interesser.

Det står noget sløjt til med samarbejdet, også når der er tale om danske forbrugeres købevaner. Vi oplever desværre i øjeblikket, at salget af danske varer har tilbagegang til fordel for udenlandske. Det er også et erhvervspolitisk spørgsmål.

Jeg ønsker ikke forbud imod nogen ting. Jeg ønsker ikke forbud imod import af udenlandske varer. Det er ikke det, jeg gør mig til talsmand for. Men jeg ønsker, at befolkningen i højere grad forstår, hvad det er, det drejer sig om her, hvad det er, samfundet har brug for, og er med til at sætte nogle flere danske hjul i gang. Det er nok mere et praktisk end et videnskabeligt spørgsmål. Det har også noget med holdninger at gøre.

Der er grund til at glæde sig over det forskningssamarbejde mellem private virksomheder og offentlige forskningsinstitutioner, der lægges op til. Det bemærker jeg også at hr. Nyrup Rasmussen har set. Jeg synes, vi må hilse med tilfredshed, at der fra regeringens side er lagt op til et formaliseret samarbejde mellem private og offentlige institutioner.

Udviklingen og den manglende forskningsindsats inden for landbrugets levnedsmiddelinindustri har industriministeren gjort en hel del ud af og nævnt som et problemområde og også som et område, der er store muligheder i. Jeg kan forstå af oplægget, at der her skal gøres en særlig indsats, og måske kan der her blive tale om et af de store lokomotiver, som trækker andet med sig. Det ved jeg selvfølgelig ikke på nuværende tidspunkt.

Jeg tror, at produktion af levnedsmidler er et kæmpeområde, og det er noget, vi har forudsætninger for at beskæftige os med her i Danmark. Derfor er det vigtigt, at den omsætning og det udviklingsarbejde, der er brug for, bliver grebet an på den rigtigste måde og så hurtigt som muligt, for at vi kan være bedre i stand til at fastholde nogle markeder. Det kan godt trække andet med sig.

I øvrigt forstår jeg ikke helt industriministeren, når han taler om, at vi i Danmark har en negativ holdning over for store virksomheder. Jeg ved ikke, hvem det er, industriministeren sigter til. Jeg ved ikke, om det virkelig er sådan, at det er en tendens i den danske befolkning, at

man har antipati imod store virksomheder. Vi er mange, der har sympati for, at der skal være muligheder for små virksomheder også, men med hensyn til at have antipati over for store virksomheder har jeg i hvert fald svært ved at nikke genkendende til den udtalelse af ministeren.

Jamen hvor er den dansker, som ikke synes, det er godt, at vi har Danfoss, B&O, Novo, Lego osv.? Jeg kunne nævne ti store firmaer mere. Hvor er den dansker, hr. industriminister, som er skeptisk over for det? De er alle sammen startet som små virksomheder.

Her er vi ved et springende punkt, som hører til den næste sag på dagsordenen. Jeg kan godt sige rent ud: Jeg var indstillet på, at jeg skulle have holdt det som én tale. Det afsnit må vente til næste punkt på dagsordenen.

Der er et par bemærkninger mere til industriministerens forslag, jeg vil gøre. Det har jeg orienteret ministeren om på forhånd pr. telefon for en uges tid siden.

Det er det med vore andelsforetagender. Jeg forstår ikke rigtig, at det virkelig skulle være sådan i praksis, at andelsforetagender er i en ganske særlig dårlig situation med hensyn til at skaffe kapital. Alle kategorier af virksomheder kan være i den situation. Jeg vil være ked af det, hvis det om vore andelsforetagender i debatten i dag skal hedde, at de på grund af deres opbygning har sværere ved at skaffe kapital. Jeg kender da andelsvirksomheder, som er i vanskeligheder, og som har svært ved at skaffe kapital, men jeg kender sandt for dyden også private virksomheder, som har svært ved at skaffe kapital. Jeg kender andelsvirksomheder, som ingen problemer har med at skaffe kapital, og som moderniserer, og som rationaliserer, og som fører sig frem på verdensmarkedet.

Jeg vil altså meget gerne advare imod, at vi generaliserer på det felt netop i et land som Danmark, hvor jeg har en tro på at andelsbevægelsen er noget fantastisk rigtigt. Jeg mener, at i meget af det, vi taler om med modsætningsforholdet mellem arbejdsgiver og lønmodtager, kunne andelsbevægelsen i moderne form være noget fantastisk pragtfuldt for os at komme til at opleve.

Det, jeg siger her, skal altså forstås som et forsvare for vore andelsforetagender. De må have en rimelig plads i det danske samfund og i industriministerens bevågenhed. Det var meningen.